

at det næsten er uoverkommeligt at gøre det, for det er ikke saaledes, at der indføres halve Snese Par Støvler og Sko, men de indføres i Tusindevis, og da vil det blive overmaade vanskeligt at sikre sig, at disse Bestemmelser ikke overtrædes, da man, som sagt, ikke kan se det udenpaa Skoene og Støvlerne. Kunde man det, var det noget andet, men det er indgaaet i Fabrikationen som en uadskillelig Bestanddel. Jeg kender ikke noget til det, men der er ikke den fjerneste Tvivl om, at Meningen er, at man ikke skulde kunne se, om det er delvis Papsko eller Papstøvler. Jeg beklager Toldvæsenet, hvis det skal have det til Opgave, da det er en Opgave, det ikke kan løse.

Jeg vil ikke gaa imod Lovforslaget og heller ikke foreslaa det henvist til Udvalg. Jeg anser det, der her sker, for en Art Beskyttelse for en meget fremtrædende Industri, men saa skal man ogsaa sige rent ud, hvad man tilsigter. Man tilsigter at værne det danske Marked mod, at der tilføres dette Marked Fodtøj, som muligvis er billigt og muligvis ogsaa daarligt, men paa hvilket man ikke kan se udvendigt, om det er daarligt eller ikke, medens vi ganske sikkert kan afgøre, om det er billigt. Jeg antager, det er Meningen. Denne Industri er overmaade daarlig stillet, og naar alle Folketingets Partier har kunnet slutte sig til dette, maa det være ud fra den Samfundsbetragtning, at man skal forsøge at hjælpe denne Industri, naar man kan, men saa maa man ogsaa se det fra det Synspunkt, man skal se det fra, thi Befolkningen værnes ikke paa anden Maade mod daarlige Varer end ved, at man lader være med at købe, naar man er kommet til det Resultat, at man har faaet en daarlig Vare; saadan gaar det med alle andre Varer, man kan ikke give Skotøj en Undtagelsesstilling. Det er muligt, at man her kan hjælpe en betrængt Industri, hvor man intet skader, hvis det virkelig er Tilfældet, at det Fodtøj, som indføres, kan være saa meget slettere end det, som laves herhjemme, og Befolkningen giver sine Penge ud paa uheldig Vis. Jeg troede for Resten, at det var den høje Regerings Mening, at der skulde være fri Handel og Omsætning; men det skal ikke gælde Skotøj, og maaske man da bagefter fra Fødderne gaar længere opefter.

Den Bestemmelse, som tiltaler mig i Lovforslaget, er den, som et æret Medlem ikke var fornøjet med, nemlig at Loven ikke skal gælde længere end til 31. Oktober. Jeg synes, det vilde være ganske

umuligt at vedtage en saadan Beskyttelseslov for et længere Tidsrum. Man maa dog se, hvordan den virker, og man maa dog ogsaa have en Slags Statistik at holde sig til, den, der nu ganske mangler. Den høje Rigsdag lovgiver om dette Emne uden at have fjerneste Oplysning om, hvad det er for Skotøj, der fabrikeres, om der indføres noget, og hvad det er, der indføres. Med denne noget tvivlsomme anbefaling skal jeg sige, at jeg ikke agter at stemme imod Lovforslaget.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg takke de forskellige Ordførere for den velvillige Modtagelse. Jeg ser paa samme Maade paa Lovforslaget som det ærede 12te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen), nemlig at det gaar ud paa en Beskyttelse for Publikum mod daarligt Fodtøj, og at Publikum i alt Fald skal gøres opmærksom paa, hvorledes det Fodtøj er, de køber. Det ærede Medlem spurgte, hvorfor det er bestemt, at Lovens Gyldighed ophører med Udgangen af Oktober 1921. Dette blev indføjet i Folketinget, som et andet æret Medlem rigtigt sagde, og Grunden til denne Tidsbegrænsning er en anden Bestemmelse, som blev indføjet i Folketinget, nemlig at Ministeriet skulde forhandle med Afviklingsudvalget, og Afviklingsudvalget ophører at eksistere med Udgangen af Oktober 1921.

Det ærede 14de tingvalgte Medlems (Tvede) Forespørgsel tror jeg beror noget paa en Misforstaaelse, i alt Fald saaledes, som Ministeriet har set paa Sagen, er det Meningen med § 1 at ramme baade det danske og det udenlandske Skotøj, der staar ikke noget i § 1 om, at det kun er det danske Fodtøj, det gælder. Handelsministeren skal træffe indskrænkende Bestemmelser med Hensyn til alt det her i Landet værende Fodtøj, baade det danske og det fremmede, som er her for Øjeblikket.

Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) synes mig fuldstændig at have misforstaaet Lovforslaget. Selvfølgelig skal jeg ikke gaa ind paa det ærede Medlems gentagne Paavisning af, hvorledes Justitsministerens Sprog er, det havde jeg Lejlighed til forleden Dag, da jeg indrømmede, at Sprogbrugen var daarlig, men oplyste, at jeg netop havde valgt den for ikke at genere det Ministerium, hvoraf det ærede Medlem var et saa vigtigt Medlem, som selvfølgelig ogsaa varetog alt det sproglige. Jeg skal altsaa nøjes med at holde mig til det foreliggende Lovforslag.